

Zpravodaj

obce Záryby

4 – 2019

Soptíci se připravují na závody (str. 23)

Zárybská mládež opět dováděla na dětském sportovním odpoledni (čtěte na str. 22)

Ubytovna v Zárybech? Přečtěte si vyjádření starosty Petra Maška (str. 6)

Letní fotbalový kemp v Zárybech: Dorazila i tenisová legenda Suková! (čtěte na str. 28)

První Hubičkování s MasterChefem ze Záryb!
(více na straně 18 -19)

Ženy vs. Muži: Zárybáci v „pytlích“
vydřeli plichtu (více na straně 27)

Hospodaření obce Záryby v období 1.- 8. 2019		
Příjmy:	rozpočet	čerpání
Daň - ze záv.činnosti	2 808 000,00	2 202 514,81
- z příjmů fyz. osob ze sam.výd.čin.	65 000,00	40 559,80
- z příjmů fyz. osob z kap.výnosů	259 000,00	201 773,39
- z příjmů práv. osob	2 525 060,00	1 917 679,40
- DPH	5 827 000,00	4 306 587,42
Poplatek za likvidaci komunálních odpadů	630 000,00	536 359,00
Poplatek ze psů	16 000,00	12 550,00
Daň z hazardních her a odvod z VHA	70 000,00	57 162,70
Správní poplatky a popl. za odnětí	133 662,52	131 486,29
Daň z nemovitosti	773 000,00	689 180,56
Dotace krajského úřadu a dotace na volby	1 017 800,00	948 200,00
Nájemné z nemovitostí	134 000,00	110 250,00
Nájemné z pozemků, prodej poz.a ostatní příjmy	486 000,00	223 500,00
Náhrada za třídění od EKO-KOMu	180 000,00	124 226,50
Příjmy z prodeje zboží a HDM	417 000,00	415 988,89
celkem	15 341 522,52	11 918 018,76
Výdaje:	rozpočet	čerpání
Silnice	730 000,00	389 915,50
Cyklostezka, oprava chodníků	320 000,00	220 631,00
Vodovod	395 000,00	107 120,00
Kanalizace	575 000,00	393 194,00
Drobné toky	50 000,00	18 400,00
Vodní díla	140 000,00	20 088,00
Mateřská škola	821 000,00	765 742,40
Základní škola	840 000,00	840 000,00
Školní jídelna	270 000,00	159 628,00
Knihovna	48 000,00	27 818,00
Ostatní záležitosti kultury	17 000,00	6 816,00
Místní památky	40 000,00	26 720,00
Rozhlas, zpravodaj	60 000,00	29 777,00
SPOZ	29 000,00	16 867,60
Sportovní zařízení v maj. obce	10 000,00	5 299,00
Ostatní sportovní činnost	110 000,00	110 000,00
Zájmová a spolková činnost	375 000,00	353 500,00
Zdravotnictví	52 000,00	24 492,30
Veřejné osvětlení	560 000,00	244 384,65
Územní plán	520 000,00	213 366,00
Komunální služby	500 000,00	157 185,00
Svoz nebezpečných odpadů	140 000,00	74 269,80
Svoz komunálních odpadů	992 000,00	688 938,88
Svoz tříděných odpadů	320 000,00	243 852,00
Asanace starých skládek	120 000,00	103 900,00
Veřejná zeleň	2 004 000,00	1 291 550,13
Dotace na volby do EP	29 000,00	30 689,38
Podpora krizového řízení a nouz.plánování	20 000,00	0,00
Požární ochrana - dobr. část	200 000,00	121 834,00
Obecní zastupitelstvo	1 060 000,00	613 272,00
Činnost místní správy	2 135 000,00	1 578 703,52
Výdaje z úvěr. fin. operací a služby peněž. ústavů	164 000,00	87 839,50
Pojištění	60 000,00	50 496,00
Ost. fin. operace - nespecifikované rezervy	420 522,52	34 065,00
Celkem	14 126 522,52	9 050 354,66

ing. Jiří Kutílek

TICHŮ

Vážení sousedé,

na posledním zasedání zastupitelstva vzešel požadavek od občana, aby obec prohlásila **NEDĚLI** za klidný den a zakázala hlučné stroje a podobná zařízení formou obecně závazné vyhlášky. Vznikla diskuze, že v dnešní době, kdy spousta z nás musí pracovat na směny, kolikrát i o víkendu, by to nebylo vhodné a spousta z nás by to stejně nedodržovala. Ale napadlo mne, že bychom my **VŠICHNI** a zcela **DOBROVOLNĚ** se pokusili sami sobě a i svým sousedům udělali **RADOST** a pokusme se vyvarovat hlučných činností (sekání trávy, práce s cirkulárnou, motorovou pilou a jinými hlučnými stroji) v menším časovém úseku, a to vždy v

NEDĚLI OD 11 DO 14 HODIN.

Třeba se nám to všem zalíbí a bude to pro nás samozřejmostí!!!
Děkuji moc.

starosta obce
Petr Mašek

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

Obecní úřad vyzývá ty občany, kteří ještě nezaplatili poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a odstraňování komunálních odpadů, aby tak v co nejkratší době učinili a vyhnuli se dle zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích možnému až trojnásobnému navýšení poplatku. Poplatek pro rok 2019 je ve výši 650,- Kč na trvale hlášenou osobu, rekreační chatu a bytovou jednotku. Poplatek je možné zaplatit buď hotově na OÚ a nebo poslat na účet obce č. 6524171/0100 a s VS číslem domu a roku. V případě dotazů o částce a platbě můžete volat na obecní úřad na čís. 326902325.

Ing. Jiří Kutílek
Správce rozpočtu

[illegible]

Důležité upozornění pro majitele psů
Hromadné čipování psů – Léto/Podzim 2019
Cena 400 Kč

Veterinární klinika Veltrusy - Fr.Šafaříka 659, Veltrusy, tel. : 602 126 080 ,
MVDr.Fr.Pochobradský

Od 1.1.2020 dochází k nabytí účinnosti nového ustanovení novely veterinárního zákona č. 166/1999 par.č. 4

Od tohoto data musí všichni psi (starší 3 měsíců) být nejen očkovaní proti vzteklině dle zákona, ale zároveň nezaměnitelně označeni – ČIPEM (vet.lékář ho poznamená do očkovacího průkazu). Bez tohoto označení, nesmí být pes očkovan proti vzteklině. Vyjimku tvoří pouze psi, kteří mají čitelné tetování provedené před 03. 07. 2011.

Pokud budete mít zájem, tak v neděli 29. září budu čipovat v Martinově u autobusové zastávky od 14:30 do 15 hodin a v Zárybech u autobusové zastávky od 15 do 16 hodin. Nezapomeňte si očkovací průkazy.

Děkuji.
S pozdravem

Veterinární klinika Veltrusy

[illegible]

Potřebujete něco přivést či naopak odvézt?
Kontaktujte Ondru s jeho
dodávkou a jistě se domluvíte.

Ondra mravenec

Tel: **731 567 550** Facebook: Ondra mravenec - služby všeho druhu

Vážení spoluobčané,

nabízíme novou službu „ROZHLAS DO MAILU“. V případě, že máte zájem dostávat zprávy z obecního úřadu, které pravidelně hlásíme místním rozhlasem, tak napište na e-mail hana.machova@zaryby.cz do předmětu zprávy napište ROZHLAS.

oo

Pěvecký sbor Zárybniček

hledá nové členy

- **kdo jsme:** stále se rozrůstající skupina místních žen a mužů, které baví zpívat
- **co zpíváme:** lidové, vánoční, jazzové i populární písničky za doprovodu klavíru a houslí
- **kdy a kde nacvičujeme:** každou neděli od 17h v nové budově mateřské školy
- **koho hledáme:** všechny, kdo mají chuť se přidat (chlapci a muži srdečně vítáni)

PŘIJĎTE TO MEZI NÁS ASPOŇ ZKUSIT

oo

STATISTIKA k 20.9. 2019

Počet obyvatel trvale hlášených Záryby – Martinov k 20.9.2019 je 993.

Záryby 742
Martinov 251

3 nejčastější ženská jména

1. Jana 26x
2. Zuzana, Eva, Jaroslava 15x
3. Kateřina, Lucie, Lenka, Anna 14x

3 nejčastější mužské jména

1. Jiří 31 x
2. Jaroslav, Jan 29 x
3. Martin 27x

3 nejčastější ženské příjmení

1. Nováková 19 x
2. Školáková 12 x
3. Mašková 8x

3 nejčastější mužské příjmení

1. Novák 18 x
2. Školák, Roček, Říha 8x
3. Machota 7x

Průměrný věk u žen je 41 let a u muže 39 let.

Ubytovna v bývalém areálu ZD Drísy a další témata....

Vážení spoluobčané,

po obci koluje spousta různých **zaručených** informací k různým tématům, ale na informaci o ubytovně v bývalém areálu musím reagovat. Bohužel naše legislativa je celkem nepřehledná a složitá, ale samozřejmě dle platného územního plánu obce by bylo možné přebudovat některé objekty v bývalém družstvu třeba i na ubytovnu! Pokud to bude možné, tak v novém územním plánu obce se pokusíme tyto typy ubytovacích zařízení zakázat, protože nikdo z nás nechce čelit případným společenským a jiným problémům, které s takovými zařízeními vyskytují. Je pravdou, že s obcí začal majitel jednoho objektu jednat o přestavbě na ubytovnu. Dle jeho slov, rodinného charakteru. I tak, to bylo pro zastupitelstvo nepřípustné a bylo připraveno si najmout advokáta, aby tomuto záměru pokud možno zamezil. Ale majitel nechce s obcí "válčit", takže nadále budeme jednat o přestavbě na byty či domov důchodců, který by byl asi nejlepší.

Dále několik informací k probíhajícím projektům v obci. Letos jsme obdrželi dotaci 760 000 Kč na I. etapu rekonstrukcí chodníků v obci, takže bude dobudován chodník Záryby - Martinov a už projektujeme II. etapu přes křižovatku k Relimexu. Také jsme dostali dotaci 780 000 Kč na I. etapu prodloužení vodovodu do průmyslové zóny u silnice II/101 - Palpost a rovněž projektujeme II. etapu, která prodlouží vodovod až do cílové oblasti, kde dochází již tak skromné zdroje podzemní vody. Dále připravujeme čištění rybníků v obci Záryby a Martinov, kdy ten Zárybský je opravdu pro ostudu a snad se v zimních měsících povede jeho čištění. V Martinově chceme odtěžit většinu rákosí, které se také hodně rozrostlo!

Petr Mašek – starosta obce

oo

BEZPEČNOSTNÍ DESATERO

Měli byste si uvědomit, že odpovědnost za své chování a za technické zabezpečení svých domovů proti požáru nesete pouze vy sami! Aby k těmto požárům nedocházelo a nedocházelo k úmrtím a zraněním, dodržujte toto BEZPEČNOSTNÍ DESATERO.

- 1. ČTĚTE NÁVODY**
Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.
- 2. HLÍDEJTE OTEVŘENÝ OHĚŇ**
Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, sporáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.
- 3. POZOR NA CIGARETY**
Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhasťte.
- 4. KONTROLA KOMÍNŮ**
Dodržujte pravidla na údržbu a provoz spalinových cest.
- 5. TOPTE, JAK SE MÁ**
Nedávejte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.
- 6. POUČTE SVÉ DĚTI**
Dejte z dosahu děti zápalky, zapalovače, vysvětlíte jim nebezpečí vzniku požáru.
- 7. VYBAVTE SVOJI DOMÁCNOST**
Instalujte hlásiče požáru, vybavte domácnost hasicími spreji a přenosnými hasicími přístroji.
- 8. UDRŽUJTE V POŘÁDKU UZÁVĚRY INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ**
Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označené a přístupné.
- 9. KONTROLUJTE ELEKTRICKÁ ZAŘÍZENÍ**
Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.
- 10. UDRŽUJTE PRŮCHODNÉ CHODBY A SCHODIŠTĚ**
V případě požáru oceníte, že budete moci z hořícího domu rychle utéct a zachránit členy rodiny.

© MV – generální ředitelství
Hasičského záchranného sboru
České republiky

Vážení obyvatelé
rodinných domů, bytů,

oslovujeme Vás touto cestou proto, že stále evidujeme vysoký počet požárů v domácnostech, které mají tragické následky. Každý rok dochází k více než tisícovce požárů v obytných budovách, kde umírají desítky lidí a stovky jich jsou zraněny.

CHRAŇTE

domov i sebe

Elektronický podpis - 21.8.2019
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Ing. Dušan Býly
Vydán : PošSignum Qualified C...
Platnost do : 22.11.2019 09:38:28+000 +01

Vážení spoluobčané,

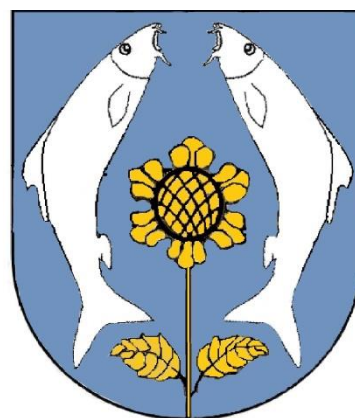
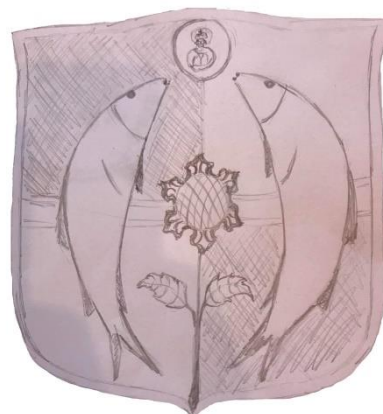
předpokládám, že jste si všimli, že jsou nově na několika budovách vyvěšeny znaky obce a možná, že někdo viděl i vlajku na obecním úřadě.

Je to díky Vám, kdo jste se zapojili do hodnocení návrhů znaku naší obce v r. 2018. Tehdy hlasovalo 220 občanů při hasičských oslavách. Zvítězil návrh od Dominika Nováka. Pan starosta předal návrh heraldikovi ke zpracování, aby mohl být předložen do Poslanecké sněmovny, konkrétně k podvýboru pro heraldiku (nauka o znacích) a vexilologii (nauka o vlajkách), který spadá pod výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ke schválení.

Právo užívat obecní symbol udělil naší obci pan předseda Poslanecké sněmovny Mgr. Radek Vondráček.

PaedDr. Miluše Nováková

K slavnostnímu předání práva
užívání znaku a vlajky
naší obce došlo dne 25. 6. 2019

Cesta od návrhu k realizaci

Vážení spoluobčané,

2. září jsme slavnostně zahájili letošní školní rok společně se všemi dětmi, rodiči, zaměstnanci školy a zástupci obecního úřadu. Nejvíce se do školy těšili prvňáčci. Paní ředitelka seznámila přítomné s plánem školy, jehož součástí bude projekt „Stopa“, výuka plavání v bazénu v Čelákovících, zařazení notebooků do výuky. Ty a projektové dny jsou hrazeny ze Šablon II - projekt EU.

V první týdně jsme tradičně zařadili seznamovací hry. V měsíci říjnu navštívíme Planetárium v Praze. Do nového školního roku přeji všem žákům mnoho optimismu, dobrou náladu a chuť se učit.

PS: Děkujeme panu V. Hrodkovi za darovanou fůru písku do doskočiště !

za kolektiv ZŠ Mgr. Irena Šebestová

Školkové přípravy aneb“ krátce před odletem Kyšky“.

Kdo nebo spíše co je to Kyška? To je náš nový dopravní prostředek v tomto školním roce – balón. S ním se vydáme na cestu kolem světa na různé světadíly, kde budeme objevovat nové a nebo již známé věci. Abychom naši základnu dobře poznali, máme ji označenou novým pěkným znakem, který nám nechala udělat obec Záryby.

Zatím je náš balón stále na základně (tedy v Evropě). V době prázdnin jsme my dospěláci při přípravách trochu přestěhovali a upravili prostředí uvnitř, aby se nám v něm líbilo a cítili jsme se dobře. Přišlo září a nastal čas přivítat „spolucestující“ tedy naše malé kamarády – děti. S většinou jsme se již znali, ale přišli mezi nás také noví kamarádi a noví dospěláci a tak si na sebe zvykáme a lépe se seznamujeme. Je potřeba se domluvit nad tím, jak si to naše společné „cestování“ vlastně představujeme a jak to udělat, aby se nám na něm všem líbilo.

Koncem měsíce srpna se nám nečekaně jedno místo v balónu uvolnilo a tak můžeme ještě jednoho případného zájemce při cestě nabrat.

Před odletem jsme se také sešli my dospěláci s rodiči, abychom je informovali o všech důležitých věcech, které by měli vědět a také jim představili nové zaměstnance a nabídli nové možnosti kroužků, sdíleného logopeda či speciál. pedagoga. V neposlední řadě byli rodiče seznámeni také s „letovým plánem“ tedy s organizací a termíny akcí, které nás v tomto školním roce čekají. Protože ještě nemáme fotografie s dětmi přidáváme na ukázkou jen několik obrázků z připravených tříd.

A tak tedy máváme všem a pomalu odlétáme za poznáním

Děti a personál MŠ Záryby, příspěvková organizace

Konec prázdnin, Komunitní centrum Záryby to opět rozjízdí naplno!

Začátkem nového školního roku Komunitní centrum Záryby opět nastartovalo své aktivity a může vás tak pozvat na nejrůznější kroužky a setkání pro děti i dospělé. Neznamená to ovšem, že bychom přes léto spali.

Velmi jsme si užili červencové oslavy svaté Anny, které jsme pro Vás již podruhé uspořádali a letos snad byly ještě povedenější než vloni. Zahájili jsme tradičním požehnáním Zárybům a Martinovu kapličku sv. Anny. Na následnou oslavu pod vrbičky vás dorazilo opravdu hodně a tak bylo i hodně veselí a legrace. Klid se rozhostil teprve se začátkem dětského představení Divadélka Kůzle, kdy všechny děti napjatě sledovaly veselohru a rodiče se mohli posadit a nerušeně si popovídat.

Krev do žil nám pak znovu vlil lektor hry na bubny. Jeho nadšené vyprávění z cest po světě a smysl pro rytmus z nás na chvíli učinili domorodý kmen, který bubnoval jako o život. Již teď se těšíme, že příští rok si svatoanenské setkání užijeme přinejmenším stejně, jako letos.

Z hlediska organizace byl pro KC nejnáročnější akcí léta příměstský tábor. Kapacita 20 dětí

se naplnila velmi rychle a za podpory brandýského Matýska a zárybské mateřské školy, která poskytla dětem zázemí, proběhl tábor ke spokojenosti všech zúčastněných. Oproti minulému roku ovšem tábor prodělal nečekaný vývoj. Petra Imlaufová a Radka Faltusová se nebály a vyzkoušely, jak by se dětem líbily skupinové cyklovýlety. Nápad se osvědčil a následující dny vyrazel ze školky táborový peloton vstříc dobrodružstvím. Kola dala táboru možnost rozletu a děti tak mohly navštěvovat hřiště v

Brandýse i Kostelci. Díky manželům Markovým pak měly i možnost užít si jedno odpoledne Les přátelství jen pro sebe.

Během prázdnin jsme také uspořádali 5 zkušebních Setkání u šicího stroje, která vedla Jana Urbanová. Setkání si našla své zájemce (tedy zatím jen zájemkyně, ale stále platí, že setkání jsou otevřena i mužům), a tak koncem září startujeme další cyklus 5 setkání, na kterých se budeme moci zdokonalit v šití a naučit se úplně nové techniky.

V září pak Komunitní centrum Záryby oslavilo 2 roky fungování v naší obci. Moc si vážíme vaší přízně i pomoci, díky které můžeme nabízet tolik aktivit.

CO VÁS ČEKÁ:

Slibovaný podzimní **SWAP** aneb **DONES-VYMĚŇ-ODNES** se uskuteční 12. října v sokolovně! Proberte své šatníky, dílny a domácnosti a přijďte vyměnit staré věci za nové. Prosíme vás o pomoc s občerstvením a na oplátku zajistíme pití ve formě limonád, kávy, piva i vína. Začátek v sobotu 12. října ve 14 hodin.

Připravujeme **přednášku na téma virtuální svět našich dětí**, kde se rodiče dozví, jaká úskalí číhají na jejich děti na síti a jak jejich čas strávený ve virtuálním světě kontrolovat.

Dále bude KC poskytovat zázemí setkáním zárybských žen.

OBNOVUJÍ SE I KROUŽKY Z MINULÉHO ROKU, NĚKDY V POZMĚNĚNÉ NEBO ROZŠÍŘENÉ PODOBĚ:

- Výtvarné dílny pro děti od 1. třídy (začátek 19. září)
- Badatelský kroužek pro děti od 1. třídy (začátek 26. září)
- Angličtina pro děti od 3. do 5. třídy (začátek 16. září - stále jedno volné místo)
- Angličtina pro dospělé a mládež od 16 let (začátek 18. září)
- Setkání u šicího stroje (začátek 23. září)

- Další setkání zárybských žen proběhne v KC 11. října
- Přednáška: Virtuální svět našich dětí (11. listopadu od 17:00)

Nové aktivity sledujte na **facebooku Komunitní centrum Záryby** nebo na webu **www.kczaryby.cz**.
Pište na **kczaryby@seznam.cz**

Těšíme se, že nám zachováte svou přízeň a přejeme vám krásný barevný podzim.

Za tým KC Záryby,
Zuzana Vrchotová

oo

Novinky z Pionýra

Naši malí pionýři umí spoustu věcí, ale možná byste nečekali, že jim skvěle jde i pečení. Dokázali to během 1. pionýrského Štrúdlfestu, který se uskutečnil v pátek 21. června. Účast byla opravdu hojná: sešlo se 34 dětí a přišli i jejich rodiče. Do soutěže bylo přihlášeno dohromady 18 sladkých i slaných štrúdlů, a tak měla porota opravdu náročnou práci. Všechny výrobky poctivě ochutnala a ohodnotila a nakonec vybrala jako vítěze sladký štrúdl od Sebíka Bacovského a slaný od Ondry Znamenáčka. Všem zúčastněným moc děkuji za poctivě odvedenou práci, štrúdlly byly vynikající, s velkou chutí jsme je všichni společně snědli. Soutěž byla spojena také s posledním letošním nocováním - na spaní nám zůstalo 15 dětí. Celou akci považuji za velmi vydařenou a obrovský DÍK patří Terce a Ondrovi Ročkovým za poskytnutí zahrady, na které se akce konala.

O prázdninách se 18 dětí vydalo na tábor do Rajnochovic, kde na nás čekala celotáborová hra Záhada indiánského náčelníka.

Děti se musely nejdříve naučit všem indiánským dovednostem, aby je náčelník přijal. Po přijetí mezi sebe si ho získaly natolik, že jim přenechal i část pokladu. Tábor se vydařil, dětem se líbilo a i počasí nám celkem přálo. Všechny fotografie najdete na Facebooku na stránce Pionýr Záryby.

A na závěr to nejdůležitější: začal nám nový školní rok a s ním přišla spousta změn. Tou největší novinkou jsou nové prostory, kde se od září budeme scházet. Klubovna v zrekonstruovaném domě, kde budeme pořádát schůzky, učit se novým věcem a hrát hry, je konečně pro nás všechny dost velká. Má i svou vlastní zahradu, kde se určitě taky vydovádíme, ať už se bude jednat o hry nebo zahradničení. Už se na to moc těšíme. První oficiální schůzka nás čeká 25.9.2019, ale děti a jejich rodiče si prostory mohli prohlédnout už 18.9.2019.

Za nové prostory patří velké díky obci Záryby v čele s panem starostou Petrem Maškem. Bez jejich finanční pomoci by se nám dům nepodařilo pronajmout. Kromě pionýrských schůzek, přespávání a akcí zde budou mít své schůzky také Soptíci a dobrovolní hasiči. Takže ještě jednou díky za tuto možnost.

Martina Novotná, vedoucí oddílu.

Zpívám, zpíváš, zpíváme.

Jsou lidé, pro které je zpívání tak přirozené, jako dýchání, tak nezbytné, jako dýchání. K takovým osobnostem bezesporu patří i ing. Vojtěch Vančura z *Brandýsa nad Labem*. Při vyslovení toho jména se mi vybaví *pražský smíšený sbor Canticorum iubilo s dirigentem Oliverem Dohnányim, kde dlouhá léta zpívá, Antonín Dvořák a jeho Biblické písně, písně Franze Schuberta, jeho strýc Antonín Bečvář, s nímž v mládí pilně muzicíroval...*

Vlastním povoláním geodet, tělem i duší zapálený muzikant, výborný sólista – *nedávno na příklad v kantátě Bohuslava Martinů Otvírání studánek ve spolupráci se sborem ZUŠ pod vedením Kristýny Vadassové, obětavý a trpělivý sbormistr pěveckého sboru Bojan, který převzal po Vilému Černíkovi před více než třiceti lety, pohotový klavírista, organizátor koncertů v Brandýse na Zámku a v synagoze – to ve spolupráci s Městským úřadem a za obětavé pomoci kolegyně ze sboru Bojan Zdenky Hajlekové.*

Jaké byly Tvé muzikantské začátky?

V mládí jsem hrál na klavír u paní Olgy Říčařové, na violoncello u staroboleslavského regenschoriho Josefa Č. Klazara. Se sborovým zpěvem jsem začal v 17 letech v Bojanu pod Vilémem Černíkem, v době pražských studií jsem pak pokračoval ve Vysokoškolském uměleckém souboru s různými dirigenty. Sólovému zpívání jsem se učil až v dospělém věku nejprve u paní Anny Marešové, v Praze pak u emeritní profesorky konzervatoře Běly Chalabalové.

Na jaře 2019 jsme měli možnost slyšet Tě v brandýském kině spolu se sborem ZUŠ z Brandýsa nad Labem a za klavírního doprovodu Nanuli Kobaladze ve zmíněném Otvírání studánek. Jak se Ti spolupracovalo s nastupující generací?

Výborně. Ona totiž tato skladba je pro takovou spolupráci přímo napsaná: nejprve zazní řada písní, které děti při podobném jarním obřadu kdysi dávno zpívaly, a nakonec v barytonové sólu vystoupí sám skladatel na prahu stáří a vzpomíná na tyto zvyky při pomyslném „předávání klíče od domova“ mezi generacemi.

Když jsi převzal dirigentskou taktovku Bojanu po panu učiteli Vilému Černíkovi, chápal jsi to, pokud vím, jako vlasteneckou povinnost. Za dobu tvého působení se mnohé změnilo, přišli noví zpěváci, podstatně se změnil repertoár. Jak hodnotíš dnešní Bojan?

Předně: Nechápal jsem to jako „povinnost“, ale spíše jako vlastenecký úkol. Bylo to řečeno trochu nadneseně, práce v Bojanu mě samozřejmě celou tu dobu bavila. Začali jsme zpívat jiný repertoár, jehož první vlastovkou byla Rybova Česká mše vánoční. Velmi jsem si vážil spolupráce s místním orchestrem, nejprve s Vlastimilem Šárou a pak dlouhá léta se Zdeňkem Klaudou i jinými dirigenty. V současnosti se Bojan znovu poněkud proměnil, ale doufám, že s novým vedením brzy nabere nový dech. Ted' tam chodím už jen zpívat (a radit).

V Zárybech jsme měli to potěšení přivítat Tě a slyšet při májovém vystoupení Zárybníčku, který zpíval Českou besedu. Byli jste vítanou pěveckou posilou, spolu s bojanskými kolegyněmi Zdenkou Hajlekovou a Stáňou Moravcovou. Díky tobě a mému synu Vítkovi mohly písně určené mužským hlasům zaznít tak, jak mají. Jak se Ti zpívalo v Zárybech?

Dovolím si to vzít trochu zešíroka. Mě mrzí, že v Čechách dnes prakticky neexistuje folklór, tím myslím spontánní lidové zpívání, hlavně ve srovnání třeba s jižní Moravou, Slovenskem i jinými zeměmi. Ty desítky či stovky lidových písní, které moje generace znala od útlého mládí a ani nevěděla odkud, nezná dnes nejenom mladá generace, ale ani ta střední. Provedení České besedy (a to i ve složce taneční!) považuji za jakýsi první náznak, že se snad to úžasné písníové bohatství někdy do obecného povědomí vrátí. Rád jsem se toho v Zárybech zúčastnil. Jen houšť!

Nedávno jsi předal sbormistrovské „žezlo“ Bojanu svým nástupcům, *Markétě Tylšarové a pro určitou jednorázovou příležitost Pavlovi Pernicovi*. Je mi jasné, že tím se zpěvem ani se sborem nekončíš. Jaké máš další hudební plány?

Musím se přiznat, že ve svém věku, který se pomalu blíží číslici 79, žádné velké plány do budoucnosti spřádat nemohu. Zpívám v Bojanu, pražském sboru Canticorum iubilo a staroboleslavském Václavu – a budu tak činit, pokud to jen trochu půjde. A bude-li napřesrok opět v Zárybech Beseda, rád se zúčastním.

Děkuji za rozhovor a těším se na další společné muzicírování.

Alena Morávková

oo

Baráčníci a jejich symboly

Obec baráčníků v Zárybech má již více než devadesátiletou tradici. Vznik prvních obcí s sebou přinášel nejen myšlenky vlastnictví, sounáležitosti a české tradice, ale i znaky neboli symboly těchto spolků.

Mezi symboly, které jsou viditelné a kterými se každá obec ráda pochlubí, patří prapor, odznak, spolkový kroj a snad i regule (stanovy) spolku. Důležité je i místo setkávání – rychta, počestné (přísežné) právo, rychtářské právo a baráček.

Všechny obce se řídí stejnými regulemi, které vydala Veleobec baráčníků. **Regule** jsou soupisem pravidel, zažitých pojmenování jednotlivých konšelů a rituálů.

Každý baráčník má jednotný **odznak**, na kterém je domeček, vlevo od něj stojí lípa a za ním hory. Na dolním okraji odznaku je nápis „Baráčník“. Odznak je vyhotoven z kovu bronzové barvy a nosí se na levé klopi saka, na ostatní oblečení se umísťuje na levou stranu, nad srdce.

Originální prapor patří k nejvýznamnějším symbolům každé baráčnické obce. Jeho pořízení bylo vždy nákladné a nově vzniklá obec ho většinou neměla hned. Takový návrh praporu musí dostatečně „uzrát“. Náš prapor, který byl zhotoven v roce 1938, je už velmi chatrný, a proto se nechal v letošním roce zhotovit nový. Není již sice vyšíván, ale jen tištěný. Na první pohled se od původního nijak neliší. I olemování je stejné. A mezi ostatními prapory ho poznáte hned. Jeho žerď je o kousek delší než ostatní a na jejím konci je velký lipový list. Na jedné straně je domeček na bílém podkladě a na straně druhé dvouocasý lev v červeném poli.

Baráčníci mají práva dvě: právo rychtářské a právo počestné neboli přísežné. **Počestné právo** je důležitější než sama osoba rychtáře: neboť rychtáři přicházejí a odcházejí, ale právo zůstává. Při slavnostních seděních stojí uprostřed stolu. Při významných příležitostech se na něj uvažují stužky pozvaných spřátelených baráčnických spolků.

Baráčníci mají práva dvě: právo rychtářské a právo počestné neboli přísežné. **Počestné právo** je důležitější než sama osoba rychtáře: neboť rychtáři přicházejí a odcházejí, ale právo zůstává. Při slavnostních seděních stojí uprostřed stolu. Při významných příležitostech se na něj uvažují stužky pozvaných spřátelených baráčnických spolků.

Rychtářské právo je během sedění v blízkosti rychtáře. Je dřevěné, vyřezávané a zakončené rukou s prsty zdviženými k přísaze. Na počestné právo se skládají sliby nových členů či konšelů. Poklepem rychtářského práva baráčnická sedění končí i začínají.

Kroje a svérázy jsem popisovala v některém z minulých Zpravodajů, a proto se o nich tentokrát nebudu rozepisovat.

Naši baráčníci mají, díky obecnímu úřadu, dokonce vlastní místnost - **rychtu**, kde se mohou scházet a kde mohou být uloženy předměty, které jsou ve vlastnictví baráčníků. Třeba takový „**baráček**“. Jedná se o malý dřevěný domek, který slouží jako pokladnička. Do ní se hází pokuty, např. za vyrušování nebo za pozdní příchod. Vybrané peníze se použijí na běžnou činnost spolku.

Zmíněné hmotné symboly baráčníků jsou pro členy důležité zejména proto, že posilují příslušnost k baráčnické obci. Přestože jejich vznik byl rozmanitý, současní členové nepátrají po původu. Považují je už dnes za tradici, na niž jsou hrdí.

Petra Imlaufová

Kultura v Zárybech: jízda v těch správných starých kolejích

Hanku Machovou, jejího manžela Tomáše Macha a Michala Krále budete nejspíš znát. Referentka na obecním úřadu, místostarosta a profesionální zvukař – to je trio, které v posledních letech nechybí u spousty akcí pořádaných v naší obci. Proč to všechno dělají a jak funguje jejich spolupráce?

Před pár dny jsme tu měli Hubičkovou, kulturně-kulinářskou akci, první svého druhu v Zárybech. Jak vás napadlo něco takového uspořádat?

Hanka: Na konci června jsme se loučili se sborem Zárybniček v hospodě na hřišti a naše sbormistryně Alena Morávková přinesla na ochutnávku domácí paštiky. Mazala nám jednohubky, k tomu hrála na kytaru, zpívalo se, no a mě napadlo udělat něco podobného, ale ve větším. Taký pionýři uspořádali Štrúdlouvanou a bylo to fajn.

Na Hubičkové se sešlo přes čtyřicet soutěžících, čekala jsi takovou účast?

Michal: Očekával jsem to. Zárybáci nikdy nezklamou. Jsme úžasná vesnice a jsem moc hrdý, že se mohu účastnit a i trochu pomáhat.

Hanka: Když něco děláš poprvé, tak nevíš, co bude. Nicméně předčilo to mé očekávání, a když nám čas dovolí, tak rádi připravíme i další ročník.

Tomáš: Čekal jsem, že účast bude hojná. Čekal jsem, že hodně lidí přinese své pomazánky a bude se chtít jimi pochlubit. Ale odhadoval jsem to na dvacet až třicet soutěžních vzorků. Z výsledných dvaadvaceti jsem příjemně v šoku.

V posledních letech máte za sebou několik velmi úspěšných akcí. Hasičské a baráčnické oslavy, pravidelné rozsvícení stromku, dětské diskotéky. Co považujete za dosud největší úspěch?

Tomáš: Pro mě to určitě byla loňská oslava 130. výročí zárybských hasičů. Byla to vlastně první velká akce u rybníka pod vrby a myslím, že byla opravdu krásná.

Michal: Vlastně jsme tehdy „objevili“ prostor pod vrby.

Hanka: Je ale nutné dodat, že to nebyla jen naše akce, ale že ji spolupořádali zárybští hasiči a hodně se na jejích přípravách a průběhu nadřeli.

Tomáš: Bylo to šíleně hektické, to je pravda.

Hanka: Původně to mělo být jen posezení na dvoře obecního úřadu, ale pak se k nám přidali hasiči a vznikla velká akce plná programu, hudby a pohoštění. Ale já to takhle nemám, neumím vybrat jedinou nej akci. Třeba rozsvícení stromčku na začátku adventu mám hrozně ráda. A na co jsem hodně hrdá, je náš sbor Zárybniček. Na začátku jsem se domluvila s Alenkou Morávkovou, zda by nás vedla, a obvolala jsem pár žen, aby se přidaly. Původně to mělo být jediné vystoupení. Myslím, že nikdo nečekal, že se to takto ujme.

Velkou odezvu měly loňské oslavy 100 let republiky, kdy se nejdřív venku sázela lípa, zpívala hymna a pak se v sokolovně slavilo až pozdě do večera.

Tomáš: Vystoupily tam všechny zárybské spolky se svojí zdravicí republiky. Byl jsem nesmírně překvapen, kolik fungujících spolků tady máme, kolik aktivních lidí v Zárybech a Martinově vlastně žije.

Hanka: Zazpívaly děti ze školky a i místní škola se zapojila svým pásmem o prezidentech.

Michal: Mělo to úžasnou atmosféru. Pro mě bylo ohromné překvapení, když tam nastoupila skupina mužů, myslivců, a zazpívali několik písní. Že tohle vůbec je někdo ochotný udělat, to je naprostá pecka.

Když mluvíme o překvapeních: jako člen sboru Zárybniček bych nevěřila, že budeme schopní přesně a čistě odzpívat kompletní Českou besedu.

Hanka: Ty myslíš baráčnickou oslavu z letošního května. Když mě to napadlo, přišlo mi to v pohodě. Řekla jsem o tom nápadu vedoucí sboru paní Morávkové a ta mě s tím nevyhodila.

Přecejen: devatenáct lidovek v rychlém tempu, v našem skoro amatérském složení.

Michal: Popravdě, když s tím nápadem Hanka přišla, znělo to jako naprosté ufo. Technicky je to náročné, polky a valčíky se musí zazpívat rytmicky přesně. Ale povedlo se. A nejlepší na tom je, že tady na to tančila půlka vesnice, dospělí i děti. To je podle mě světový unikát.

Nechodí na všechny tyto oslavy hlavně starousedlíci?

Tomáš: To bych neřekl. Třeba vánoční rozsvícení „poptávají“ hlavně ti, co se přistěhovali před nedávnem. Navíc kromě rozhlasu vyhlašujeme akce i na facebooku. Myslím, že i díky tomu noví sousedé přijdou. Ale takhle to nesledujeme a naše návštěvníky nedělíme podle toho, jestli jsou staro- nebo novousedlíci.

Jak vaše spolupráce přesně funguje?

Tomáš: Moje žena nosí v hlavě průběžně spoustu nápadů, pak z nich postupně něco tvoříme.

Hanka: Sezvu si „své“ dva muže a oni mi řeknou, co z toho je a co není možné. A naplánují všechny potřebné detaily.

Tomáš: Už když Hanka o tom vypráví, vše si hned představuju prostorově: co kam přijde, kde budou židle a kde stoly, kam dáme občerstvení. Starám se o veškerý inventář. Michal staví pódium a světla a všechno zvučí. S ním je radost spolupracovat. Dává akcím punc kvality, je to zvukařský profesionál se spoustou zkušeností.

Michal: No a pak když je to hotové a vymyšlené, Hanka nám v devět večer volá, že budou změny.

Hanka: Je fakt, že začneme drobnou akcí a pak se to trochu rozroste. Ale kluci jsou úžasní! Ještě nikdy mi nic neodmítli. Vždy moje nápady dotáhnou do konce. Stráví s přípravami spoustu času. A v den akce jsou na place od rána do noci. I malá odpolední oslava je pro ně 16hodinová dřina.

Tomáš: Ta dřina naštěstí není jen o nás. Máme za sebou hodně dobrovolníků. Je hodně fajn, když mi zazvoní telefon a na druhém konci se ozve: "Chceš s něčím pomoci?". S tím nám kromě jednotlivců vždy pomáhají hasiči. Nepamatuji si, že bychom bez pomoci SDH (Sbor dobrovolných hasičů, pozn. red.) někdy něco dělali. Je to dobrá parta a je na ně spolehnout. Míval jsem hodně strach, že na závěr akce při balení a úklidu se všichni rozprchnou a my na to zůstaneme sami. Nikdy to tak nedopadlo. Hasiči i jednotlivci vždy pomohou, za což jim patří velké díky.

Jak k tomu vlastně došlo, že vy tři jste se pustili do organizace těchto akcí?

Hanka: Dřív jsem pracovala ve firmě jako office manažerka a organizaci různých akcí jsem měla pravidelně na starosti. Pak jsem nastoupila tady na obecní úřad a měla jsem chuť v tom pokračovat. Naštěstí starosta byl tomu nakloněn.

Michal: Ale určitě se nedá tvrdit, že bychom to tady rozpohybovali jen my. V Zárybech se tradičně pořádají různé oslavy, lidé jsou zvyklí se jich účastnit. Tancuje se, děti vystupují a je to velká zásluha Radky Blanárové starší, která už dlouho tyto akce pořádá.

Hanka: Ano, třeba rozsvícení vánočního stromku je vlastně její, my jsme se k ní jen přidali. Díky Radce se rozsvícení vůbec koná. Ona s dětmi nacvičuje program a vyrábí dárky, které potom na stáncích prodávají.

Tomáš: My jsme jí pomohli tuto myšlenku rozvinout, aby se jí mohlo účastnit víc lidí. Michal ji technicky zabezpečuje. Z rozsvícení stromečku je teď oblíbené setkání místních, lidé si povídají, popíjejí, už si na to zvykli a nemají potřebu jezdit do větších měst.

Jak všechny svoje aktivity financujete?

Hanka: Většina je nízkorozpočtová, hodně lidí to naštěstí dělá dobrovolnický. Třeba za rozsvícení stromku neplatíme téměř nic, i když je to obrovská akce, která by stála možná i dvacet tisíc. Jinak když je potřeba, skládají se jednotlivé spolky. Třeba na Hubičkové platili harmonikáře naši baráčníci, jindy zase dají peníze zárybští hasiči, podporuje nás i obec.

Co vás na tom baví? Když je příprava takový frmol...

Tomáš: Já jsem rád, když to klapne. Když je dobrý výsledek. Vidím už v průběhu toho, že přišlo hodně lidí, že se jim to líbí. A pak týdně poté nám říkají a píšou, že se jim akce líbila. To je ohromné, přesně proto to děláme.

Hanka: Základem všeho jsou fungující rodiny v obci. Třeba Marienka Ročková je toho příkladem. V její rodině se už několik generací udržují tradice, její členové se akcí účastní nebo je pomáhají pořádat, je samozřejmé, že když se někde jde, rodina napeče a podobně. Nechybí ani paní Kalinová nebo Rychnovská. Já se vždycky strašně těším na koláče, které upečou, jsou to mistryně v oboru! Tito lidé jsou zkrátka aktivní a vychovávají v podobném duchu děti i vnoučata. Je pro ně naprosto samozřejmé, že všichni znají právě Českou besedu a umí ji tancovat. A takových rodin je víc, třeba Kutílkovi nebo zmiňovaní Blanáři.

Michal: Okolní vesnice určitě nefungují tak dobře jako ta naše. Když je řeč o besedě, já jsem třeba odjakživa považoval Starou Boleslav za její Mekku. A teď? Zárybáci ji k nim jezdí tancovat! Celá vesnice kompletně funguje, tady to jede v těch správných starých kolejích.

Jana Dresselová

oo

O rybníčku pod břízami a nejen o něm.

Rád bych se zmínil o tom, co tu máme od našich předků a kolem čeho chodíme či jezdíme. Neobjevil jsem nic nového. Je to „náš“ rybníček. My kolem něho chodíme opravdu denně. A nejsme sami. Takových je nás víc.

Rybníček je za zahradou. Když jdeme se psem na procházku, do lesa, do myslivny, k Labi nebo na nákup, jdeme kolem. A pokud nás nehoní čas, zastavíme se. Je to obrazovka, která se neokouká. Každý den, každou minutu je zde něco jiného, nového.

Rybníček žije. Jeho život je tajemný, až pohádkový. Břehy jsou zpevněny kameny, místy porostlé rákosím s hnědými doutníky. Bílá těla bříz rybníček ohraničují a jejich zelené koruny chrání jeho vodu před ostrými paprsky slunce. Částečně zarostlou hladinu zdobí lekníny.

Ve vodě plavou čolci a žáby, plotice, perlíni, hrouzci, cejni, kapři, karasi, jistě i jiná rybí havěť a žoužel. Byla tu štika i sumec. Možná, že tam jsou dodnes. Na jaře a v létě jsou zde, pod otevřeným nebem, pořádány koncerty. Dokonce i v noci. Žabí orchestr je neúnavný. Koncertuje každý den a ani déšť mu nevadí. Nádherná muzika.

Letos na jaře se na rybníčku uhnízdil pár kachny březňačky a vyvedl šest kachňat. Měli jsme velkou radost. Zahnízdil i pár slípky zelenonohé a vyvedl pět kuřat. Radost byla ještě větší. Ale netrvala dlouho. Brzy se ozval se nářek kachny, jindy zase slípky a kachňátko či kuřátko po jednom mizelo.

Opeřené mámy oplakaly postupně většinu svých mláďat. Kachňátko zůstalo jedno a kuřátko dvě. Bohužel. Cítili jsme s nimi, ale pomoci nelze. Do běhu života v přírodě nemá člověk zasahovat víc, než je nezbytné. Predátoři – draví ptáci, sojky, straky a především kočky - byli nemilosrdní. Příroda je někdy, alespoň z našeho pohledu, krutá.

Na mělčinu u lesa chodí pít zvěř srnčí, objeví se i nutrie. Zrcadlící se hladina láká holuby a hrdličky. Koupat se sem chodí i další ptáci, hlavně pěvci. Staví svá hnízdečka na okolních stromech nebo v rákosí. S podvečerem nad hladinou létají netopýři. Je tu živo. Stačí se posadit na lavičku a dívat se.

Ale není to jen o zvěři, ptácích, rybách a obojživelnících. Rybník slouží i lidem. Každou zimu se na jeho zamrzlé hladině odehrávají velká hokejová dramata. Kdo má brusle, přijde a zkusí. Někteří hokej, jiní krasobruslení. Zahráli a zabruslili si všichni. Malí i velcí, kluci i děvčata. Hokejky se půjčovaly. A hra byla opravdu férová. Taková, že každý uspěl. Hrál se opatrně, aby se nikdo nezranil, aby rána pukem nebolěla. Účastníci měli i vlastní občerstvení včetně grilu a výborných klobás. Nebo si houfně objednali k obědu pizzy. Prostě sportovní víkend na ledu, jak má být. Takové události na návesních rybníčcích uměl namalovat snad jen mistr Lada.

Na jaře mě u rybníčka překvapili hashrmani a vodní víly. Škola, školka a obec uspořádala společnou akci, tuším: „Setkání vodníků a vodníčků u rybníčka.“ Zapojili se nejen žáčci a žáci, ale i kantoři. Byla to pěkná podívaná. Malí skřítki ze školky ve výrazných vestách chodí kolem rybníčka na své první vlastivědné vycházky. Mám dojem, že naše škola a školka má ke Komenskému opravdu blízko. A zelené paruky rozhodně nesnižují vážnost pedagogů.

I při akcích, kdy se v noci chodí kolem lesních, vodních a pekelných strašidel, kdy si děti a mnohdy i dospělí dokazují svoji statečnost, má rybníček svou důležitost. V jeho blízkosti přece vždy bydlela a bydlí všelijaká pohádková havěť a nejen děti se tu mohou krásně bát.

Na jaře, v létě i na podzim se mezi vrbami a rybníčkem úspěšně připravuje skoro každý pátek hasičský potěr. V případě nouze je možné odtud zásobovat hasičskou stříkačku vodou a v neštěstí rychle a vydatně pomoci.

Kouzlo rybníčka vnímají i naši náctiletí. Na lavičce se scházejí na svá první rande. A rybníček za úplňku omámí kohokoli. Tak jako každý zamilovaný, žijí jen pro tu chvíli. Nevidí! Neslyší! Ale je příjemné vidět, že obaly od pití, které zde tu noc zapomenou, dokážou sami druhý den uklidit. Klobouk dolů!

Mnohé z dětí si tady pod trpělivým vedením táty nebo dědy chytilo svou první rybu a poprvé ucítilo její slastný tah. I tak je možno otevřít nebo alespoň pootevřít vrátka novému rybáři do rybí říše, do přírody. Ti zkušenější rybáři tu loví perlíny, plotičky a karásky jako nástražní rybky na štiky, candáty a sumce. Přátelé rybáři: „Petrův zdar!“

Mezi rybníčkem a Lípou svobody – „Pod vrbami“ se pořádá řada oslav – rozsvěcení Vánočního stromku, betlémské světlo, akce baráčníků, Anenská pouť a jistě řada dalších, nebo se alespoň v budoucnu pořádát bude. Je to skutečné „fórum“, tedy místo veřejné a pro veřejnost. Místo pro všechny. Prostě, ten rybníček k naší vesnici neodmyslitelně patří. Každý si tady může najít to své.

Ale rybníček nám pomalu chřadne. Bohužel. Posledních několik suchých let udělalo své. S poklesem hladiny a letitým nánosem zeminy se z našeho krásného rybníčka stal tak trochu bahňák. Ta nemoc by byla pro rybníček asi smrtelná. Loni v létě nevoněl vábně. Letos je to sice lepší, vody je více, ale dobré to také není. I v tomto roce je vody málo.

Každý dobrý hospodář myslí do budoucna. Bez vody není život. A já jako člověk, rybář a myslivec si vody opravdu vážím. Jsem rád, že obdobné hodnoty uznávají i druzí. Víím, že takový rybníček odbahnit a zušlechtit není jednoduché. Dozvěděl jsem se, že již v minulosti bylo v tomto směru ze strany celého zastupitelstva obce vyvíjeno hodně snahy a úsilí, ale zatím bohužel bez kýženého efektu. Je to o spoustě povolení, vyjádření, souhlasů a peněz. Také času, nervů, vytrvalosti, houževnatosti. O hledání možností, cest, cestiček, kontaktů. A určitě byly i věci v obci potřebnější.

Proto mě nesmírně potěšila informace pana starosty obce uveřejněná ve Zpravodaji č.:3/2019, kde se píše, že se blýská na lepší časy a že se s rybníčkem budou dít změny k lepšímu. Díky Vám hospodáři!

Určitě nejsem sám, kdo by si přál, aby se revitalizace rybníčka brzy zdárně povedla, aby se jej podařilo ozdravět a byl ještě přívětivějším místem klidu, pohody a rozjímání, než je dnes. Nemyslím, že by této akci někdo, kdo tu žije, mohl bránit. Byl by sám proti sobě, proti sousedům, proti zdravému rozumu. Byl by to úder pod pás. A to se nedělá!

Moc bych si přál, aby ten náš rybníček měl dost vody i rostlin, byl domovem pro ryby a obojživelníky, napajedlem pro ptáky a zvěř a zároveň místem, kam lidé budou chodit čerpat sílu a pohodu, kde se jim bude líbit, kde se nadechnou. Aby byl jejich. Aby byl náš. Určitě důstojně prodlouží to úžasné místo pod vrbami, to „Zárybské fórum“. Investice bude finančně, pracovně i časově náročná, ale nebude marná. Vždyť voda, to je život! Rád při tom pomohu! A jistě nebudu sám.

JUDr. Jan Bubeník

NA Hubičky pod vrbičky a nejen o tom.

„Dej mi hubičku můj andělíčku...“ Zpívá se v jedné české lidové. Autor není znám. „Přijď na hubičku, tam pod vrbičku...“ se sice nezpívá v žádné lidové, ale co není, může být. Nebo to bude motto sousedského setkání? Snad tahle myšlenka pohodového zastaveníčka nezanikne a v Zárybech zahnízdí.

Naši Baráčníci a Komunitní centrum, které oslavilo dvouleté výročí svého vzniku, uspořádali v sobotu 7. září sousedské posezení na návsi pod vrby. Bohatý program organizátorů, kde si asi každý našel to své, nadchl každého. Velký potlesk sklídl zejména taneční soubor se svými španělskými variacemi. I ostatní bylo velmi povedené. Vrcholem akce byla ochutnávka jednohubek a zároveň soutěž o nejlepší jednohubku. V soutěži mohl uspět každý, kdo se přihlásil a přinesl alespoň třicet jednohubek s doma vyrobenou POMAZÁNKOU.

Porota nebyla ledajaká. V jejím čele stál renomovaný mistr šéfkuchař známý jako porotce prestižních kulinářských soutěží či z televizních pořadů o vaření, zárybský rodák, majitel prestižních pražských restaurací KALINA, pan Miroslav Kalina, který ve svém oboru patří k absolutní české špičce. Členy poroty byl mistr v oboru kuchařském, řeznickém a uzenářském, věhlasný zárybský gourmet, specialista na zvěřinové, rybí a uzené pochoutky, zabíjačkové speciality i méně tradiční masa, pan Karel Školák III. a nám dobře známá, úspěšná sólová i sborová zpěvačka, majitelka kouzelného altu, šansoniérka, absolventka Ježkovy hudební konzervatoře, skvělá máma dvou kluků, výborná kuchařka a také ze Záryb, paní Hana Bočánková. Všichni se v kulinářství opravdu vyznají a jazýčky mají zhyčkané.

Technická část, tedy přijímání vzorků byla část velmi náročná. Ale technici, Hana, Tomáš a Michal ji zvládli bravurně, rychle a bez chyb. Soutěž byla přísně anonymní, porota nestranná a spravedlivá. Porotcům bylo předloženo 42 výrobků. Všechny vzorky podle jejich slov zasloužily uznání. Nepropadl žádný.

Vítězem se staly po zásluze jednohubky z kuchyně paní Pavlínky KYLIŠOVÉ, druhé místo získala Lucie ŘEZÁČOVÁ, které přispěla radou její babička a třetí místo obsadila paní Irena PAWLIKOVÁ. Podle hodnocení účastníků akce, laiků, jednoznačně nejlepší jednohubky byly připraveny paní Jiřinou KOHOUTOVOU.

Možná jsme byli účastníky prvního ročníku nového, sousedského zápolení v disciplíně, ve které můžeme soutěžit všichni. A když ne, stačí jen přijít a něco dobrého ochutnat. Pobýt s přáteli, poklábosit a při harmonice si od srdce zazpívat. Prostě po sousedsku. Kdo přišel, viděl, slyšel, ten ví. Kdo nebyl, jistě si nenechá ujít další. A o tom to celé je.

Nejsem sám, kdo je rád za taková pozastavení času, za ten návrat ke kořenům. Vrátili jsme se společně alespoň na chvíli v čase zpět, do dob naděje, do dob, kdy bylo méně spěchu, více úcty, kdy se v hospodách, na návších, ale i na výletech zpívalo. Byla to zase náves vesnice, která opravdu žije. Bylo veselo.

Jak ten nápad vznikl a kdo je jeho autorem vím a také prozradím. Koncem června se „Na hřišti“ se sešly zpěvačky pěveckého sboru „Zárybníček, aby v klidu popovídaly o sboru, o tom, co se jim povedlo či nepovedlo, co by chtěly zpívat po prázdninách, prostě neformální setkání místních děvčat při dobrém pivku, vínku, či limonádě. Jak kdo chtěl. Takový malý zpěvavý večírek.

K večírku patří i malé občerstvení. I to bylo. Zvěřinová domácí sekaná s chlebem a okurkou a úplně obyčejné jednohubky. – na kousíček domácího chleba trocha domácí zvěřinové paštiky a navrch brusinky. Bylo to rychlé a jednoduché. Dělá to každá domácnost, když čeká návštěvu nebo když si chce zpříjemnit večer.

A tak v tom příjemném letním podvečeru, kdy si mamky i babičky užívaly pohodičky, baráčnická tetička švandymistrová Hanička (Vím! Budu kárán! Nemá ráda toto oslovení.) přišla s tím krásným nápadem hodným Baráčníka.

A nezůstalo jen u nápadu, nezůstalo jen u slov. Hubičková je na světě. Moc bych si přál, aby to byl první ročník tradiční Zárybské Hubičkové. Haničko! Díky za Tvé skvostné nápady. „Tvým klukům“ a všem ostatním, především Baráčníkům a Komunitnímu centru veliký obdiv a dík za toto posezení, za jejich práci a volný čas, který tomu věnovali. Bylo nám tam dobře.

S úctou ke všem, co se jakkoli zapojili!

JUDr. Jan Bubeník

Mirek Kalina

„Záryby jsou můj druhý domov. Vyrostl jsem tady a rád se sem kdykoliv vracím. Tahle akce je fajn nápad. Těší mě, že jsem byl pozván do poroty. Všechny jednohubky byly skvělé, ale do Silvestra se na ně nepodívám.“

**uznávaný šéfkuchař a
zárybský rodák o Hubičkování**

A co je vlastně jednohubka?

Je to jednoduchý pokrm vhodný k setkání s přáteli, kdy se sklenkou v jedné ruce můžeme lehce cokoli popíjet, druhou rukou brát a na jedno otevření úst ochutnávat připravené pohoštění a zároveň příjemně konverzovat. Českou jednohubku tvoří zpravidla pokrájené pečivo - rohlík, chléb, veka - potřené pomazánkou a něco navrch. Originalita české jednohubky spočívá především v pomazánce. Pomazánek máme neskutečné množství a jejich pestrost snadno rozšíříme přidáním ovoce, ořechů, zeleniny, masa, ryb či uzeniny. Jednohubky mohou být z listového těsta s kombinací sýrů a uzenin a dalšími ingrediencemi, buď jako rolované - šneci - nebo jako koláček či šáteček. Mohou být i sýrové, rybí, masové, ovocné, zeleninové nebo kombinace. K některým patří i speciální omáčka, dip. Kreativita v tomto oboru nezná mezí.

Asi nejslavnějšími jednohubkami jsou francouzské „amuse-bouche“, což znamená „pobavit svá ústa“. Jejich záměrem je připravit naše chuťové buňky na budoucí jídla. Servírují se i ve skleničkách nebo jako jediné sousto na speciální lžici.

Pro Španělsko jsou typické tapas (prý vznikly tak, že host ulamoval a pojídal křajíček chleba, jímž přikrýval sklenku, aby mu do vína nepadaly mouchy), pro Japonsko sushi. Někde se můžeme setkat i s finger food, kdy jídlo jíme rukou.

Ale nad zárybskou HUBIČKU není!!!

JUDr. Jan Bubeník

Vítězky 1. ročníku Hubičkové

1. místo

Pavla Kylišová
ŽaVeS
1 sušená rajčata v oleji
s kapary
1 pomazánkové máslo
2 velké lučiny
1 lžice majolky
1 tavený sýr
dle potřeby ochutit

2. místo

Lucinka Řezáčová
Rybí pomazánka
1 rybičky
1 máslo
1 poličanka majonéza
1 tavený sýr
1 lžička hořčice
½ cibule
sůl – pepř
1 kyselá okurka

3. místo

Irena Pawliková
Salámovka
najemno nastrouhaná
vyšočina
půl lžičky hořčice
1 nízkotučný tvaroh
2 vrchovaté lžice majonézy
50 g másla
1 stoužek česneku
1 tavený sýr
sůl – pepř

Vítězka podle návštěvníků

Jiřina Kohoutová
(cenu převzala její maminka
paní Růžena Školáková)
Pórková
2 velké mrkve
1 pórek
půl celeru
majonéza
citronová šťáva
trocha cukru
sůl – pepř

VELKÁ VÝROČÍ SI ZASLOUŽÍ VELKÉ OSLAVY

CITUJI Z 1. STRANY SOKOLSKÉ KRONIKY:

ROK 1919

„MINULOST, POKUD SVĚT STOJÍ, SE NIKDY NEVRÁTILA A NEVRÁTÍ. PŮSOBIT LZE JEN V PŘÍTOMNOSTI A V POMĚRECH, JAKÉ PRÁVĚ JSOU A KTERÉ, I KDYŽ SE NÁM NELÍBÍ, VŽDY JEN PRACÍ PŘEDĚLAT SE DAJÍ.“
MIROSLAV TYRŠ

„ANO, TATO KNIHA, KTERÁ SKRÝVÁ MINULOST NAŠÍ TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY, MÁ UKÁZAT BUDOUCÍM POKOLENÍM PRÁCI, KTEROU JSME V PŘÍTOMNOSTI VYKONALI, A CO JE TŘEBA VYKONATI, ABY NAPLNĚN BYL PROGRAM SOKOLSKÉ MYŠLENKY TYRŠOVY. PROTO VY, KTERÍ PO NÁS PŘÍJDETE, ZAPISUJTE V TUTO KNIHU PILNĚ A DLE PRAVDY VŠE, CO JSTE UČINILI I NEUČINILI, TŘEBAS TO I DO ŽIVÉHO ZASÁHLO.“ JOSEF VOTAVA, T.Č. SOKOLSKÝ STAROSTA

TJ Záryby z.s. si dovoluje pozvat všechny své příznivce a pamětníky na oslavu 100 let od založení zárybského Sokola. I když už pár let pracujeme pod hlavičkou ASPV, navazujeme na sokolskou tradici a toto kulaté výročí si nemůžeme nechat ujít.

Milí občané, udělejte si **v sobotu 23.11.2019** dvě procházky do naší sokolovny, která je už sto let kulturním a sportovním centrem dění v obci. Bez sokolovny by u nás necvičili dospělí ani děti, fotbalisté by neměli v zimě kde trénovat, nekonaly by se plesy, taneční zábavy a karnevaly, ochotníci by nehráli divadlo atd. A já bych se zcela určitě nenarodila, protože můj táta s mámou se seznámili před 65 lety na pout'ové zábavě právě v sokolovně.

OD 10 DO 16 HODIN můžete zavzpomínat nad starými fotografiemi a dokumenty, které budou vystaveny v sále sokolovny. Souběžně proběhne soutěž dětí i dospělých o nejhezčí obrázek s tematikou cvičení na hřišti a v sokolovně. Soutěž je anonymní a vy sami budete rozhodovat o vítězích, kteří budou vyhlášeni cca v 15 hodin.

Pro děti je připraven zábavný golf, pro zmrzlíky čaj a káva. Vstupné je dobrovolné. Prvních 100 vstupenek bude večer slosováno o ceny.

OD 16 DO CCA 16:45 HODIN bude sokolovna zavřena kvůli přípravě na večer.

V 17 HODIN začne další program. Po zdravici hostů se můžete těšit na soutěže, cvičení dětí i dospělých, sbor Zárybníček a řadu dalších překvapení. K poslechu a tanci hraje mělnická kapela Bonus Pavla Pilaře. Občerstvení včetně večere (guláš, párky v rohlíku) zajišťuje firma Popelka. Účinkující děti mohou výjimečně zůstat i po večerce, pokud to rodiče dovolí.

O PŮLNOCI se s vámi a kapelou rozloučíme sokolským pozdravem **NAZDAR**

Helena Laubrová

PŘI PŘÍLEŽITOSTI 100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ZÁRYBSKÉHO SOKOLA VYHLAŠUJEME PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

NA VÍTEŽNÉ MALÍŘE V NĚKOLIKA VĚKOVÝCH KATEGORIÍCH ČEKÁJÍ DIPLOMY A CENY. NĚKTERÉ OBRÁZKY BYCHOM RÁDY ZARÁMOVALY A POVĚSILI V ŠATNĚ A CHODBĚ SOKOLOVNY.

TÉMA JE POVINNÉ, A TO CVIČENÍ NA HŘIŠTI A V SOKOLOVNĚ DŘÍVE ČI NYNÍ, FOTBAL, SLETY, SOKOLOVNA APOD.

K OBRÁZKU PŘILOŽTE ZVLÁŠTĚ PAPIR **S VĚKEM, JMÉNEM A ADRESOU**, ABYCHOM VĚDĚLY, KAM DORUČIT PŘÍPADNOU ODMĚNU. POKUD NEBUDETE PŘÍTOMNI PŘI VYHLAŠOVÁNÍ VÍTĚZŮ.

OBRÁZKY MŮŽETE ODEVZDÁVAT DO 19.11. PŘÍMO NÁM, NA OBECNÍ ÚŘAD NEBO DO KOMUNITNÍHO CENTRA.

ZA TJ ZÁRYBY JANA DRESSELOVÁ A HELENA LAUBROVÁ

[illegible]

Vážení spoluobčané, přátelé a příznivci sportu a kultury, a našeho TJ Záryby z.s., rádi bychom Vám oznámili, že TJ Záryby z.s. založil

TRANSPARENTNÍ ÚČET
ČÍSLO ÚČTU: 313 313 12 / 5500

Náš spolek uvítá příspěvek na výše uvedený účet v jakékoliv výši. Příspěvky budou použity především na investice do zařízení a areálu, který provozujeme, jako například rekonstrukce výčepu v sokolovně, renovace parketové podlahy v sokolovně, výstavba kanalizační přípojky v areálu na hřišti, rekonstrukce závlahového systému na hřišti, případně nákup sportovního vybavení pro naše cvičence.

Potvrzení o daru na požadání vystaví účetní spolku, ing. Lenka Sedláčková, tel.: 608/959998, email: andela.certikova.99@seznam.cz

Předem všem děkujeme za příspěvky, které nám pomohou zvýšit kvalitu našich kulturních a sportovních zařízení.

Za TJ Záryby, z.s.
Ing. Lenka Sedláčková, předseda z.s.

Dětský den i pro dospělé

Na konci června se uskutečnilo tradiční dětské sportovní odpoledne. Nejdřív to vypadalo na slabou účast, pak se ale řady soutěžících rozrostly o rodiče, kteří se nechali strhnout k vynikajícím sportovním výkonům. Maminky, tatínkové, ale taky dědečkové a babičky se snažili stejně jako jejich děti a vnoučata. Kromě běhu kolem hřiště, kterého se účastnili už v minulých letech, závodili letos taky v dalších disciplínách. Zabojovali v člunkovém běhu při sbírání misek nebo v běhu s obručí. Letošní novinkou byla účast našich myslivců, jejichž stánek s hádankami, úkoly, dravými ptáky a malováním na obličej byl moc krásný a přitáhl spoustu dětí i dospěláků.

Jana Dresselová

TJ Záryby zve děti na cvičení

Atletika pro kluky a holky

od 6 do 10 let

každé úterý v 16h v sokolovně

sportovní obuv s sebou

kontakt: 736/515 327

Zpráva od zárybských soptíků aneb začátek na jedničku.

V novém školním roce jsme se se soptíky sešli hned první týden v září. Důvodem byla příprava na závody jednotlivců na překážkách v Chlumíně. Moc času na přípravu nebylo, i přesto vše dopadlo nad očekávání dobře. Všechny závodící děti se velice snažily a čtyři z nich si přivezly domů i medaile třikrát stříbrnou a jednou bronzovou. Stojí za to zmínit i další umístění. Krásné bylo i čtvrté, šesté a sedmé místo. Někteří závodníci z toho byli trochu smutní, ale my víme, jak moc se snažili a pochvalu zaslouží určitě všichni.

Z čeho jsme, ale měli my vedoucí největší radost bylo chování starších soptíků na těchto závodech. Snažili se pomáhat po celou dobu závodů. Pomáhali pečlivě a rychle motat hadice, připravovali náradí na trať pro mladší kamarády, domlouvali se a bylo radost se na ně dívat.

Také díky jejich aktivitě jsme na závodech všechno dobře zvládli.

Byl to velmi povedený začátek nové sezóny a my věříme, že to vydrží i do budoucna. Snad k tomu svým způsobem přispěly i nové dresy, které měly děti poprvé na sobě. Snad se jim líbí, protože jim to v nich moc sluší, můžete se přesvědčit na přiložených fotografiích.

V současnosti se připravujeme na závod požární všestrannosti, který budeme tentokrát pořádát u nás v Zárybech v sobotu 5. října. Domácí závody budou určitě pro naše soptíky velkou motivací, jak ukázat ostatním, co vše se naučili.

Začátek sezóny je také ideální možností pro nové zájemce, kteří se k nám chtějí přidat. Již máme nové dva členy v přípravce. Pokud uvažujete o rozšíření našich řad a chcete to s námi zkusit, přijďte se podívat v úterý od 16hod. a nebo v pátek od 17hod a můžete to také vyzkoušet na našich schůzkách.

S pozdravem ohni zmar vaši soptíci ze Záryb.

Vážení spoluobčané

SDH Záryby, v čele s vedoucími mladých hasičů, si Vás dovoluje upozornit na dětské závody požárnícké všestrannosti, které letos pořádá. Závody proběhnou v sobotu dne 5. 10. 2019 (pravděpodobně celý den). Veškeré zázemí závodů bude umístěno v prostorách „Návsi“ – tedy u hasičské zbrojnice a přilehlého parku kolem rybníka. Jedná se o orientační běh se stanovišti, na kterých závodníci plní jednotlivé úkoly. Trasy běhu jsou potom vedeny lesem směrem k obecní ČOV a potom dále přes „Don“ až do Kosteleckého lesa a zpět po komunikaci u dolních bytovek. Trasy jsou značeny barevně rozlišenými značkami pro jednotlivé kategorie.

S ohledem na vysoký počet dětí, které se závodů zúčastní (cca 350) a jejich bezpečnost, která je naší prioritou, prosíme o zvýšenou opatrnost v daných místech a také o Vaši shovívavost. Budeme Vám vděční, když v průběhu závodů zvolíte pro případné procházky jinou lokalitu v obci a nám tak pomůžete zajistit plynulý a bezproblémový průběh celého dne. Na trati se, dle směrnic smí, pohybovat pouze závodníci, rozhodčí, případně členové štábu.

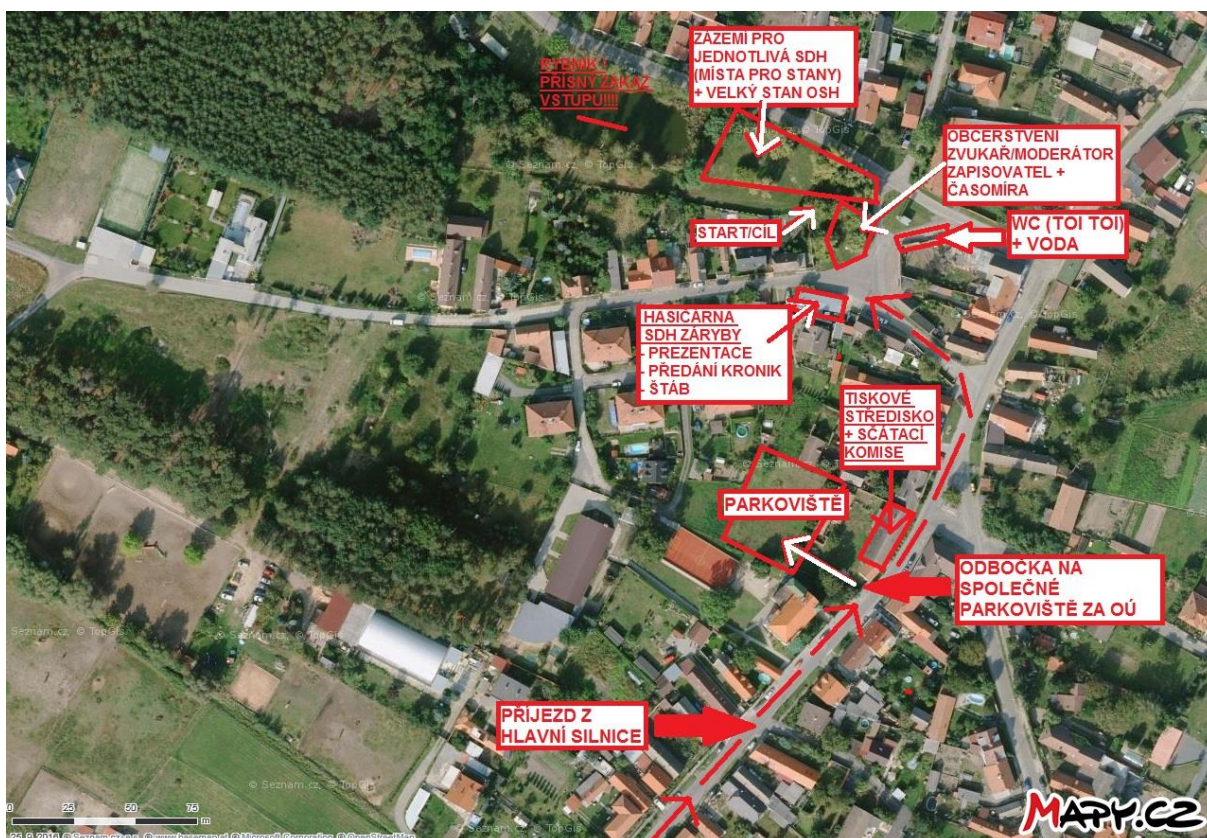
Tyto závody jsou první dětské, které náš sbor pořádá, a proto doufáme, že i díky Vám a Vaší pomoci vše dobře dopadne a děti si je pořádně užijí a předvedou ty nejlepší možné výkony.

V případě jakýchkoliv dotazů nebo informací k průběhu závodů se na nás neváhejte obrátit buď osobně nebo na telefoním čísle: 724906099.

Předem bychom Vám touto cestou chtěli moc poděkovat za Vaši toleranci a podporu, které si nesmírně vážíme!!!!

Za SDH Záryby Radka Blanárová ml., starosta a velitel soutěže

Zásah JSDH Záryby

Dne 24.6. byla jednotka sboru dobrovolných hasičů Záryby povolána k zásahu, k hořící izolaci na domě č.p. 127. Po příjezdu na místo události byl proveden průzkum a bylo zahájeno hašení jedním proudem C.

Na místo události se nakonec sjelo 6 jednotek HZS a JSDH. Po dohašení byl proveden průzkum termokamerou jednotkou HZS Stará Boleslav. Po domluvě s velitelem zásahu jsme poté odjeli na základnu.

Informace ohledně nákupu nové automobilové stříkačky

Určitě se všichni ptáte, kdy už koupíme za vybrané peníze nové auto. Rádi bychom Vás informovali o současném stavu. Auto bylo původně přislíbeno od JSDH Čelákovice. Bohužel nemůžou auto uvolnit dříve než v březnu 2020, protože nyní čekají na nové auto z dotačního programu.

V tuto chvíli se poohlížíme po jiných nabídkách. Máme rozjednané další tři potenciální prodejce. Jakmile budeme vědět více, budeme Vás neprodleně informovat.

U nákupu se nechceme unáhlit, proto prosíme o trpělivost.

Ohni zmar

Pavel Krtek, velitel jednotky

Sokolnictví

dávná historie, neobvyklý koníček nebo jak si toto odvětví myslivosti dnes stojí?

Sokolnictví je umění chovu dravců, jejich ochrany, odchov mláďat dravců, výcviku, lovu s nimi a taktéž osvětu mezi lidmi. Každý z nás jistě narazil na prohlídkách zámků, zahrad a historických akcí na sokolníky, kteří moc rádi představují návštěvníkům své umění.

Mluvit o sokolnictví jako o umění není přehnané. České sokolnictví je zapsáno na seznamu UNESCO v odvětví Mistrovská díla ústního a nehmotného dědictví lidstva.

Historicky jde o tradiční, specifickou oblast lovectví, která používá své vlastní metody, má vlastní zvířata, úlovky a filozofii. Tento způsob lovu vznikl původně k získávání potravy a postupně se jeho význam měnil. V současnosti se sokolnictví v naší zemi považuje za součást myslivosti, a to zejména za součást myslivecké tradice a historický způsob lovu.

Mnozí sokolníci se podílejí na akcích k ochraně dravců a při vysazování cenných druhů zpět do přírody jako například u nás v ČR orli mořští, rarozi velcí a sokoli stěhovaví.

Sokolnictví je v dnešní době i důležitou profesí na letištích a podobných provozech, kde ohrožují bezpečný provoz hejna volně létajících ptáků.

V příštím Zpravodaji vám představím v rozhovoru jediného sokolníka v MS Záryby Michala Kotalíka, který zodpoví otázky ohledně chovu a výcviku dravců a spoustu dalších zajímavostí. Máte se na co těšit.

Kačka Škantová za Myslivecký Spolek Záryby

Tato fotka od autora Neznámý autor s licencí CC BY-SA

Nevídaná remíza! Muži zastavili vítěznou šňůru žen

Autor: Jaroslav Kalina
Foto: Tereza Nováková

Fotbalová dominance něžného pohlaví utrpěla nemalý šok. Letos v létě se na svátek sv. Anny opět uskutečnilo tradiční utkání v kopané mezi zárybskými ženami a muži. Pikantní duel, kterému v počtu výher suverénně vládou místní dámy, však tentokrát po hodně dlouhé době nenašel vítěze! Blíže k triumfu měly znovu ženy, pánům ze Záryb se ale v nových speciálních trikotech povedlo vedení silného soupeře vyrovnat a dovést zápas až do penaltových kopů, ve kterých ani jeden z týmů nepřestřelil druhého. Utkání tak skončilo smírně 2:2.

ZÁRYBY – Takový výsledek může někomu přijít jako obyčejná plichta, pro mužský výběr se ale bez debat jedná o skvělý úspěch. Od nepaměti byli pánové vždycky tím týmem, který svému soupeři gratuloval k vítězství prestižního letního utkání. V létě roku 2019 však parta vedená koučem Martinem Sklenářem nebyla gratulantem, ale v podstatě jedním z vítězů. Proč tedy došlo až k neuvěřitelné remíze? Možných důvodů je hned několik, i když se na první pohled zdá, že by některé z nich nebyly mužům moc prospěšné.

Jedním z důvodů bylo jistě překvapení, které čekalo na pánské mužstvo ještě před úvodním výkopem. Když už se hráči oblékali do dresů půjčených od zárybského áčka a tradičních bílých sukních, v šatně se najednou objevily dosud nevídané trikoty připomínající puntikované pytle. „Tohle si oblékněte,“ zaznělo jako jasný povel. Názory na pohyblivost v nových dresech se mohly různit, podle většiny hráčů v poli si ale díky těmto úborům pánové mohli dovolit větší technické kousky s balonem. Kolikrát se však stalo, že se míč musel z těch „pytlů“ dolovat.

Duel pod taktovkou dvojice sudích Mária Ročková-Radka Blanárová a dokonce i videorozhodčího měl grády od samého začátku. Do mohutné ofenzivy s cílem otevřít gólový účet zápasu se v prvních minutách pustili muži. Jistou výhodou se pro pány zdála být hrací plocha, neboť se hrálo jen na půlce fotbalového hřiště a mnozí ze Sklenářových svěřenců jsou pověstní svou nebezpečností na krátkou vzdálenost.

Po spoustě spalených šancích a skvělé práci „supergólmanek“ v bráně žen se ale muži vytouženého gólu nedočkali. Iniciativy se tak chopily dámy. Panstvo se ani nenadalo a už prohrávalo 0:2. Touha za vyrovnáním ale byla ve vypjaté bitvě velká a tak těsně před koncem druhé části hry se mohli hoši radovat z vyrovnaného stavu 2:2, který zápas poslal do penalt. Z dámské i mužské strany se našlo spoustu vynikajících přímo rozených střelců, ten rozdílový ale mezi nimi nebyl.

Remízu v zápase žen proti mužům jen tak někdo nepamatuje, i z tohoto důvodu tedy minimálně mužská část přítomných na hřišti brala a zřejmě stále bere výsledek v úžasném zápase jako triumf.

Možná přijde i Helena Suková

Máme za sebou fotbalové léto, které se opět neslo v duchu letního soustředění. Poslední týden v srpnu odstartoval již druhý ročník Fotbalového kempu Záryby. Počasí nám přálo, a tak mohli všechny naše malé fotbalistky a naši malí fotbalisté zlepšovat své dovednosti na místním hřišti.

Kemp nám hned první den zpříjemnila zajímavá návštěva – děti přišli trénovat prvoligoví fotbalisté z týmu **Bohemians Praha 1905** – a to **kapitán týmu Pepa Jindříšek** a **brankář Roman Valeš**. Dali dětem pěkně zabrat a okusit trénink pod vedením profiků. Na závěr děti čekala autogramiáda a možnost zeptat se kluků opravdu na cokoliv.

Druhý den děti čekal výlet do Prahy na letenský stadion **AC Sparta Praha**. Prošli jsme si celý stadion, vyzkoušeli tiskovou konferenci a místa pro novináře, poseděli na střídačce, navštívili kabínu hostů, prohlédli vzácné trofeje a ceny. To nejlepší přišlo na konec, kdy jsme se potkali s hráči A teamu - prostě potěšení pro všechna fotbalová srdce.

Kemp byl zakončen slavnostní **olympiádou**, kde děti mohly ukázat svou všestrannost a bojovaly o velmi hezké ceny. Velkým překvapením pro ně byla návštěva naší slavné tenistky, **Heleny Sukové**, která pro děti připravila tenisový slalom a na závěr všechny odměnila medailí. Vzhledem k tomu, že jich sama pár doma má, to bylo předání z rukou odborníka na slovo vzatého .

Těšíme se zase na další rok!

Ivana a Lukáš Carmine

oo

Vícemistři v jachtingu dobývají svět

Na konci prázdnin se **Roman Roček** se svým parťákem **Martinem Kubovým** vydali za oceán do Kanadského Montrealu. Tam se na řece sv.Vavřince konalo mistrovství světa v jachtingu třídy Fireball. Naši borci ukázali, že se konkurence nebojí a umístili se na krásném celkovém 6. místě. Krom Romana Ročka s Martinem Kubovým v závodě jela ještě česká posádka Jan Jedlička s Jiřím Gempem, kteří vybojovali 8. místo.

Nezůstalo ale jen u závodů MS. Zároveň se naši borci zúčastnili mistrovství Severní Ameriky. A protože to Roman s Martinem umí, vybojovali zde celkové 4. místo.

Roman nám zodpověděl dva dotazy:

Romane, s čím nebo s kým jste na závodech nejvíce bojovali?

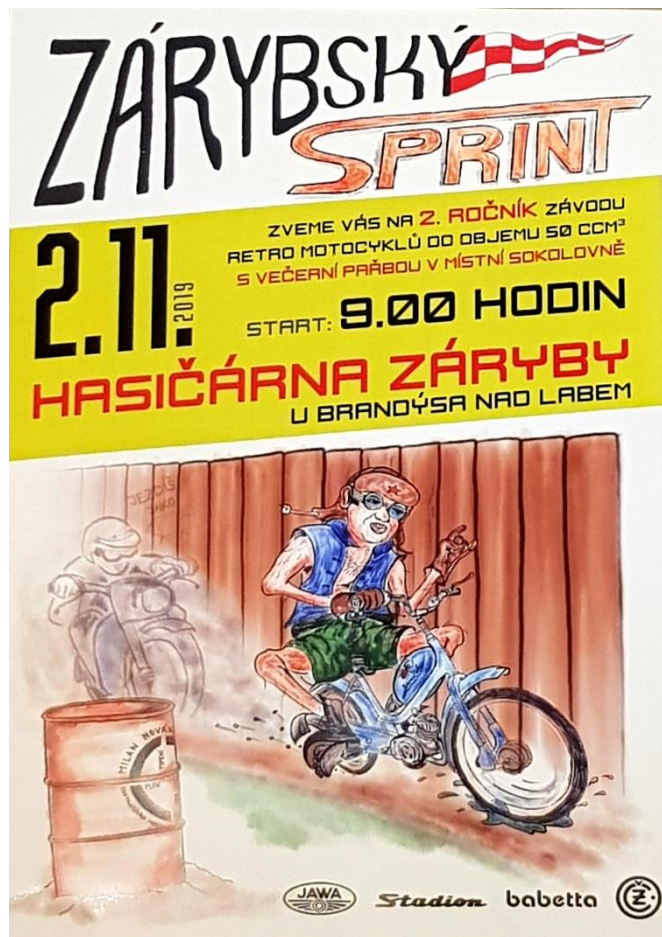
Největší potíž nám dělaly rostliny, které v řece plavou a neustále se nabalovaly na kormidlo. Fungují skoro jak ruční brzda u auta. Řeka Sv.Vavřince je nádherná. V místě konání závodu mohla mít na šířku odhadem 6-7 kilometrů. Kvůli té vzdálenosti jsme i bojovali s viditelností bójek.

Jaké sis přivezl ze závodu kladné dojmy?

Tak jak jsem zmínil, je tam nádherné prostředí. Lidi tam jsou taky fajn, takže to byl pěkný zážitek, na který budu rád vzpomínat.

Závěrem tedy zbývá jen dodat, že v České republice byl uzavřen letošní pohár ve Fireballu a Roman s Martinem skončili na celkovém druhém místě. Pánové gratuluji.

Tomáš Mach

*Mateřská škola a Obecní úřad Záruby
Vás srdečně zvou na*

ROSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

*v pátek 29. listopadu 2019
od 17 hodin na návsi u vrbiček.*

Středočeský kraj

Fotografka

Marie Hartmanová – Labe

výstava pořádaná

Oblasťním muzeem Praha-východ

*Vernisáž výstavy 24. 10. 2019 od
17:00*

25.10. 2019 - 12. 1. 2020

Historický cyklovýlet

5. října 2019

Sraz: v 9:00 na parkovišti Plantáž před brandýským zámekem

Trasa: Brandýs - Toušeň - Zápy - Ostrov - Dřevčice - Jenštejn - Přezletice - Brandýs (cca 30 km)

Co uvidíme: tvrz, hrad, kostely i dávné pravěké lokality

Výlet povede historik brandýského muzea Martin Hůrka,

Cena: 100 Kč/osoba (kolo) „Jízdenku“ nutno koupit předem

v pokladně muzea během otevírací doby!

Bližší informace:

martin.hurka@ompv.cz, tel.: 730 561 204.

Předpokládaný dojezd kolem 15:00.

Jídlo a pití s sebou.

Den s archeologií

Keltové

Oblasťní muzeum Praha-východ

**Vás zve na Mezinárodní den
archeologie**

19. 10. 2019 od 10 do 16 hod.

Program:

výroba šperků a amuletů z drátků

strom splněných přání

věštění z kostí

hledání pokladu detektorem kovu

tkaní na karetkách

výroba razítek s keltskými znaky

různé hádanky a úkoly o Keltech

Společenská kronika

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V měsíci září a říjnu oslavili a oslaví své významné jubileum

50 roků

3.9. Robert Krejčí

18.9. Magdalena Zlatníková

65 roků

3.9. František Štamfest

6.9. Božena Kůlová

22.10. Hana Jahodová

70 roků

13.10. Věruška Wirthová

75 roků

22.9. Jan Buřič

81 roků

15.10. Antonín Syrový

82 roků

19.9. Věnceslav Vašíček

88 roků

10.9. Antonín Štembera

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a mnoho osobní pohody.

NAROZENÍ MIMINEK

V měsíci červnu se manželům Anně a Dušanovi Žovincovým narodila dcera **Karla**.

V měsíci srpnu se rodičům Janě Žitníkové a Davidovi Dandovi narodila dcera **Anna**.

V měsíci srpnu se manželům Ivaně a Josefovi Krajníkovým narodil syn **Adam**.

V měsíci srpnu se manželům Mirce a Davidovi Voborníkovým narodil syn **Ondřej**.

Malé Karličce , Aničce, Adámkovi a Ondráškovi a jejich rodičům přejeme hodně radosti a lásky.

SVATBA

V měsíci červnu uzavřeli sňatek **Nikola Rollová a Libor Dolejš**.

V měsíci září uzavřeli sňatek **Kateřina Nováková a Petr Kotlan**.

Novomanželům přejeme hodně štěstí v životě.

ÚMRTÍ

Zvony z obecního rozhlasu nám oznámily smutnou zprávu, že dne 6. července 2019 z naší obce navždy odešla nejstarší občanka paní **Zdeňka Hakenová**, ve věku 97 let. Jedním z důvodů, že se dožila úctyhodného věku, měla nemalou zásluhu úctyhodná péče o ni, rodin jejích dcer a za to jim patří velký dík. Tato moudrá a pracovitá žena jim bude hodně chybět.

Dne 8. července 2019 ve věku 75 let, zemřela paní **Vlasta Urbanová**. Zemřela žena, která ve svém volnu ráda pletla a pracovala na zahrádce. „Paní Vlasto, měli jsme Vás moc rádi, čest Vaší památce!“

Obklopen velkou láskou rodiny jeho syna, která byla pro něho vším, zemřel dne 31.7.2019, ve věku 81 let pan **Václav Vacek** z Martinova, Tohoto usměvavého pána bylo příjemné potkávat, rád si s lidmi přátelsky popovídal. Nezapomeneme!

Pro rodinu paní **Miloslavy Novákové** se stal smutným den 19. srpen 2019, kdy navždy odešla ve věku 83 let. Do naší obce se před lety přistěhovali s manželem na důchod z nedalekého Kostelce nad Labem. Obdivuhodné na této ženě bylo, jak se láskyplně starala o svého nemocného manžela. Přestože jí několikrát zrazovalo zdraví, její zahrádka a prostranství před domem zářily kytíčkami.

Dne 28.8.2019 nás navždy opustila paní **Božena Krahulcová**, ve věku 91 let. My starší si jí pamatujeme, jak spolu s manželem pracovali na jejich políčku. Bylo smutné, že jí dlouhá léta nesloužilo zdraví. Čest její památce!

Záryby nejen slovem

Porota na Hubičkové se svého úkolu zhostila zodpovědně.

Pestrobarevné sukně tanečnic rozzářily náves.

Myslivci měli na dětském sportovním odpoledni nový stánek s úkoly.

Červencové oslavy sv. Anny.

Pionýři mají nové prostory.

Obecní úřad v novém kabátě.

Zpravodaj vydává obec Záryby 5 x ročně, IČ 00237361, sídlo Záryby 147 (zapsán do evidence periodického tisku MK ČR E 10063). Řídí redakční rada – vedoucí p. Petr Mašek. Tento výtisk vychází dne 27.9.2019 Tiskne Blesková tiskárna s.r.o. Záryby, Martinov 350.